Ч. 60. Львів, субота 6. мая 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

ПЕРЕДПЛАТА:

Місячно в краю 1000 М

ЗА ГРАНИЦЕЮ:

В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 50 М., в „Надісланім“, в „Оповістках“ і некрольоги 75 М. Між новинками і в редакційній части 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Виходить о годині 7. рано.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ и ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

Ґенуа.

Неписана програма Льойда Джорджа. — Розріз між Англією і Францією. — Проти геґемонії в Европі. — Льотаринська промова. — Поанкаре і відповідь Льойда Джорджа. — Десятилітній розєм в Европі. — Справа границь на Сході.

Віденъ, 30. квітня 1922.

(*г. м-й.*) В нашій статті про ґенуенську конференцію з 18. квітня ц. р. ми вже приготовили читачів на те, що Льойд Джордж привіз до Ґенуї також свою власну, але неписану програму.

На першім пленарнім засіданню конференції, при творенню першої політичної комісії, він злегка зрадив її. Наслідком сього було перепачковання Росії і Німеччини до цеї комісії.

Щойно минулого тижня Льойд Джордж відкрив дещо більше зі своєї неписаної програми, або по словам англійських політиків: „Голова Льойда Джорджа вже почала експльодувати“.

Се мозкове експльодування англійського премієра дасться вложити в ось яку програму, котрою він несподійно заскочив конференцію і цілий політичний світ: 1) скликання конференції держав, що підписали паризькі договори з 1919 р., себто скликання старої паризької конференції, то є репрезентантів тих держав, що положили свої підписи передовсім на версайськім мировім договорі, для розвязання й вирішення всіх, до тепер не вирішених питань політичного характеру, — а коли се не вдасться, то бодай скликання старої Найвищої Ради; 2) ухвалення присутними 34 державами проєкту десятилітнього трівкого мирового пакту, званого „Божим миром“.

Не будемо докладно переходити цілої історії, яка попередила поставлення Льойдом Джорджом тих двох небуденної в політичнім світі ваги точок, дальших нарад ґенуенської конференції, але обмежимося до найзагальніЙших інформацій.

Хоч німецька відповідь з 21. квітня ц. р. в справі російсько-німецького сепаратного великодного договору вдоволила не лиш Льойда Джорджа, але як здавалось й усіх учасників конференції включно з Францією, так як її текст укладано по вказівкам Льойда Джорджа й Де Факти — то зовсім несподівано в неділю 23. квітня ц. р. на засіданню представників держав, до яких була адресована німецька відповідь, — заявив Барту, що він німецькою нотою не вдовоняється, а тим самим і не уважає сеї справи зліквідованою.

На це зареаґував Льойд Джордж відповіддю, яка викликала небувале враження не лиш в самій Ґенуї, але й у цілім світі. Не можемо в газетній статті подавати її в цілости, але наведемо її найважнійше місце: „Коли дальше незгода має — говорив Льойд Джордж — мішати наради конференції, то краще зараз забратися домів. Опінія англійської демократії не дозволяє мені дальше ступати по тій дорозі“. Барту, перериваючи: „Французька демократія не бажає собі також нічого иншого“. Льойд Джордж: „В такім разі французьке правительство! Англійська демократія піде там, де є мир і буде собі шукати союзників в тих краях, які щиро бажають мира, з котрої небудь сторони світа вони могли би прийти. Коли Европа не зрезиґнує з заколотів і не приступить до своєї пацифікації, то публична опінія Англії, яка є дуже занепокоєна останніми подіями, змусить англійське правительство **до повної ревізії свого становища**“.

„Еко де Парі“ передає те місце промови так: „Заявляю — говорив англійський премієр — в імени англійської делеґації, що коли ходить о це, щоби вдержати давний войовничий настрій і викликати давне ворогування, то англійська демократія остане поза Антантою. Останні події мали цей наслідок, що остиг ентузіязм англійського народу до Антанти і її союзників. Колиб наступив розкол між нами, це засмутилоб мене щиро. Перед війною, в часі війни і по війні робив я все можливе, щоби не допустити до розбиття. Навіть в теперішній конференції стараюся поступати в тім самім дусі. Одначе моєю річю заявити, щоби всі раз це знали, що Англія стане по стороні тих, котрі бажають мира, все одно, хто це буде. Англія поборе всі трудности, які зустріне на сій своїй дорозі“.

Коли до цих слів Льойда Джорджа додамо ще майже рівночасно зложену заяву його пресового шефа перед журналістами, що: „Велика Британія мусить рішучо виступити проти чиєїбудь гегемонії в Европі, та що її політика мусить служити лише справі загального мира“, — то Льойд Джордж мимо своєї згоди на висилку другої ноти до німецької делеґації з дати 23. квітня ц. р., перепер в ній своє попереднє становище, заняте в ноті з 21. квітня ц. р, — відкидаючи домагання Франції анульовання російсько-німецького договору.

Та коли Барту не удалось провалити російсько-німецького договору в Ґенуї, який у Франції принято не лиш як ліквідацію французької геґемонії в Европі, але майже за загрозу істнування самої Франції, — сам Поанкаре, памятної томиної неділі, 23. квітня ц. р. виконав замах на цей договір, зокрема на Німеччину, а посередно на самого Л. Джорджа і на конференцію у своїй промові, яку виголосив у родиннім своїй місцевости в Бар-ле-Дік. Його промова покривається з заявами Л. Джорджа лиш в противнім значінню. Франція піде також поза Антантою і на власну руку буде ратувати версайський мировий договір. Впало при тім з його уст грізне слово, відоме з льондонського ультіматум з весни 1921 р.: санкцій проти Німеччини.

Сей визов п. Поанкаре був звернений на адресу Л. Джорджа. І так се Л. Джордж зрозумів. Прийшло до двобою: Поанкаре — Л. Джордж, а цілий політичний світ, з небувалим напруженням, звернув свої очі на Ґенуу, очікуючи, яка впаде відповідь зі сторони сьогоднішного найбільшого державного мужа світа.

І Льойд Джордж заговорив 25. квітня с. р устами свого приватного секретаря Ґреґа, перед журналістами двох найбільших держав: Англії і Америки. Ґреґ заявив: „Промова Поанкаре має величезне значіння, передовсім тому, що її виголосив французький премієр без порозуміння з союзниками. Франція, вправді, може підприняти кроки на власну руку, без порозуміння зі союзниками, кроки, які уважає вона за відповідні. Але рівнож вона мусить взяти за се виключно на себе й відповідні консеквенції... Ми маємо надію, що Франція зрозуміє, яка є ціль нашої політики у відношенню до Росії. Ми переконані, що коли не підійметься щирих спроб до заключення мира з Росією, і її полишиться на долю судьби в її тяжкім положенню, то се вплине і на Німеччину. Невідкличним наслідком того була би нова війна і злука Німеччини з Росією проти цілого Заходу. Про таку політику, що спричинила би такі наслідки, Англія не хоче нічого знати. Ми хочемо все можливе вчинити, щоби Европи не обернено знов в купу згарищ. Тому хочемо мира з російським народом, без огляду на те, яке є його правительство. Російський нарід два і пів року боровся по нашій стороні і потерпів через те більше чим котра небудь друга держава. Російський нарід не є відповідальний за се, що сталося по революції, а противно **тепер терплять якраз найбільше ті, що найдовше і найзавзятійше боролися проти теперішнього режіму, а саме: полуднева Росія**. Тому нашою цілю є людська й отверта політика супроти Росії. Бажаємо, щоби російське правительство приняло умови, на основі яких можна би навязати міжнародні зносини, які є традиційною конечністю між культурними державами.“

В доповненню до сеї заяви Ґреґа, заговорив сам Л Джордж в інтервю з кореспондентом паризького „Тан“-у. Він між иншим сказав: „Моїм бажанням є, щоби і Франція вступила на шлях, який одинокий доведе Европу до відбудови та приверне щирі взаємини між усіми народами европейського континенту. В противнім випадку, коли перше місце займе загроза насильства, тоді прийде конець европейській цивілізації. В цілій Европі є туга й бажання мира, що дається також сконстатувати тут серед делеґацій усіх держав. Відносно Росії, то я маю перед очима не російські совіти, але сам російський, нам союзний нарід, якому мусимо прийти з помічю, щоби його двигнути з сеї тяжкої недолі, яка на нього впала від часу революції, а за яку він не відповідає.“

Супроти такої, повної грози заяви під адресою Франції Льойда Джорджа, — французький премієр, зрозумівши сю напружену ситуацію, в яку загнав він не себе, але свою вітчину, затрубів до відвороту і в офіціяльнім комунікаті подав до відома, що його слова: „Про акцію на власну руку зі сторони Франції супроти Німеччини, публична опінія і преса фальшиво інтерпретують.

Та Л. Джордж тим не заспокоївся і в консеквенції до своїх грізних, немов би приготовних до чогось нового, заяв, висунув на порядок дня конференції нову і несподівану точку: а то: **скликання конференції держав**, що підписали паризькі мирові договори в 1919 р., а що є ідентичне зі скликанням давної мирової конференції. Вона малаб занятися не лиш вирішенням неполагоджених ще проблємів Европи політичного характеру, але коли зайде потреба також підняти хоч би частинно ревізію версайльського мирового договору, з окрема занятися поновним розглядом німецьких репарацій та права підпринимання мілітарних санкцій.

В звязи з тим, Л. Джордж поставив на порядок дня ще й другу справу, а то: **справу заключення 10-літнього мирового розєму в Европі, званого „Божим миром“**, в часі якого не вільно буде нікому атакувати свого сусіда.

Супроти поставлення Л. Джор-

Пр. 127/22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник“ ч. 55. з дня 29. квітня 1922. в артикулах під нагодовками 1) „Трафила коса на камінь“ в уступі між словами „Метод“ а „мусів завести“. 2) Розміри кольонізації“ в уступі від слів „Юридична нестійність“ аж до кінця артикулу містить в собі єство злочину з § 65 з. к., узнав доконану в дня 28. квітня 1922. року конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1862. Д. п. д. № 6. ех 1863. а іменно засудженнє за переступство на гривну до 400 Мкп. — Львів, дня 29. квітня 1922

(Підпис нечиткий).

джом тих двох точок неписаної проґрами на конференції в Ґенуї, мимо того, що їх вістря звернене в першу чергу проти Франції, — Поанкаре, видячи безвихідну ситуацію, в яку загнав Францію, почав незамітно капітулювати...

Він справді не годиться на скликання конференції всіх держав, причасних у версайльському договорі, але годиться на скликання старої Найвищої Ради, очевидно під певними застереженнями що до проґрами її нарад, з тим, що до неї будуть притягнені також її сателіти: представними Малої Антанти.

Трудно предбачити, як сей двобій Л. Джордж — Поанкаре скінчиться. Барту виїхав до Парижа, щоби особисто представити грозу ситуації на конференції і то не лиш самому Поанкаре, але й цілому кабінетови, бо ситуація в Ґенуї стала для нього невиносима.

Ми не будемо бавитися в пророцтва. Одно лише певне, що Льойд Джордж при підмозі Італії й невтральних держав все можливе зробить, щоби генуенська конференція увінчалася успіхом. Але сей успіх залежний від того, чи будуть на тій-же конференції згашені ті огнища непокоів, які загрожують мирови Европи. Іх можна однак згасити лише вирішенням усіх пекучих неполагоджених політичних проблємів.

Льойд Джордж на однім з останніх засідань заявив, що на просторах між Балтійським і Чорним морем відносно границь новоповсталих держав, все находиться в пливкім стані. Барту спрецизував це ще докладнійше, заявляючи, що передовсім Польща не має своєї східної границі. А коли на суботнім засіданню 29. квітня с. р. політичної підкомісії, серед нарад над новим меморандум держав Европи для Росії, — Братіяну зажадав в імени держав малої Антанти, щоби держави Европи, відносно границь тих держав, що сусідують з Росією, затвердили теперішній „status quo", — Льойд Джордж на се не згодився, але за згодою усіх представників підкомісії заявив, що відносно границь Польщі теперішнє „status qno" не може бути признане, бо ся проблєма, яка становить вародок загрози европейського мира, буде вирішена ще в Ґенуї. Її мали би вирішити: або синедріон усіх держав, що радять тепер в Ґенуї, або замірена конференція держав, що підписали парижські мирові договори, або стара Найвища Рада.

Для характеристики треба підчеркнути, що Льойд Джордж вказав як приклад на неполагоджену справу Литви, мимо того, що Польща сю справу на власну руку ніби „дефінітивно" полагодила, та що саме польське правительство суґґерує, мов би сю розвязку переведено за тихою згодою держав Західної Европи.

Вирішення справ політичного характеру, буде одною з головних основ, проєктованого Льойдом Джорджом „Божого мира".

Та двобій між Льойдом Джорджсм і Поанкаре ще нескінчений, се лиш хвилева передишка, спричинена виїздом Барту. Стоїмо на передодні великих подій і то тим більше важних, що від них залежить доля нашої тіснійшої вітчини.

На тім станула світова ґенуенська конференція 30. квітня с. р. по 20 ти дневих своїх нарадах. За той час принесла вона надсподівані політичні пересунення. Ми стоїмо перед доконаним російсько-німецьким союзом, якому чи не патронує потайки найбільша імперія світа, Англія, а при ній й Італія. Над консеквенціями сього не будемо розводитися, вони очевидні. Се одно. Друге: ґенуенська конференція договорюється вже до того, що треба вже раз вирішити остаточно дотепер ще неполагоджені політичні проблєми на Сході Европи, бо щойно тоді „Божий мир" поставиться на солідній основі. Третє: конференція мимо своїх періпетій всеж таки кладе міст на Схід Европи, що принесе сю економічну відбудову Европи, якої бажають собі всі збідовані иароди світа.

Цілий світ з запертям очікує маєвих нарад конференції. Се одначе є певне, що колиб навіть конференція скінчилася без покладених на неї надій, то всеж таки її проґрама не пропаде, а буде основою для грядучих конференцій, так довго, доки не буде осягнене справдішнє, і на справедливих основах поставлене замирення Европи, инакше Европі грозить економічна і політична загибіль...

Велика Україна.

Большевики про себе.

Харківська большевицька ґазета „Селянська Правда" (ч. 33) містить статтю, присвячену питанню про скорочення волосних совітських установ. Під заголовком: „Годі мініструвати у волости", автор статті „Письменний" так характеризує большевицьку систему управління у волостях:

„Зайдіть в якийсь волосний виконавчий комітет. Там, де колись управлявся з цим ділом один писар з двома писарчуками, ви аж заплутаєтесь у ріжних відділах, підвідділах, комісіях, підкомісіях, комітетах, нарадах, інструкторах, орґанізаторах, та пропа аторах. Розвелося їх, як тих печериць після дощів. Ціле міністерство, а не волосна управа, де всього діла на два гроші.

„А тим часом усіх цих кількадцять завідуючих відділами з їхніми секретарями та ріжними членами комітетів, комісій та нарад, треба утримати на народні гроші, треба десь діставати пайки законні й беззаконні (що по простому „гостинцями", або, ще простійше, хабарями звуться). Цей порядок давно уже треба було припинити й привести до правильної системи управління по наших волостях".

„Всіх волостей на Україні біля двох тисяч, а в кожній чоловіка двадцять отих членів, завідуючих та секретарів, що нічим не завідують і ніде не секретарюють.

Знаємо також, що мало в якій волости можна винайти двадцять добре письменних, моторних, роботящих і чесних людей, як то требується для завідування державно-громадськими справами. Знаємо, що часто-густо серед отих двадцяти службовців волосного виконавчого комітету траплялися панки, що збігли від радянської влади з великих та малих місць, де їх добре знали, що вони були за одні. Багато було й таких, що їм тільки смітники чистити, а не громадську справу вести. Багато ледацюг, пяниць, хабарників та иншої погані.

Чи не початок кінця?

Камянецька большевицька ґазета „Червона Правда" (ч. 73) в офіційному відділі містить такі надзвичайно характерні накази начальника залоги камянецького комуністичного полку:

„На базарах міста помічено відкрито продаж казьонних річей. Команданту міста та команданту базара раз на завше наказую припинити це явище та притягти до відповідальности тих, що продають казьонні речі.

Такі точнісінькі накази читали ми в початку революції, коли остаточно розвалився російський фронт й переводилося всіми військовими роспродаж краденого казьонного майна.

„Червоноармійці, — читаємо дальше в наказі, — які переходять вулицями не звертають уваги на свій вовнішній вигляд. Наказую начальникам усіх частин, росташованих в місті та взагалі всьому командному складові міста, як самим зберігати форму вбрання, так і суворо стежити, аби червоноармейці на вулицях мали пристойний вигляд".

Виходить, що підпора большевизму — військо починає розкладатися. (Украінтаґ).

Амнестія після реєстрації в Ч. К.

В звязку з обявленням амнестії для еміґрантів, в Харкові приступлено до реєстрації всіх офіцирів бувших протисовітських армій. Вони мають предложити докази, що в своїм часі піддались слідству в чрезвичайках (Рпр.).

Знов електрофікація.

„Червона Правда" (ч. 73) друкує таку радіотелєграму з Київа про „електрофікацію" київського району:

„Київською радою народнього господарства утворено комісію по електрофікації київського району. В київський район входять Київська, Волинська, Подільська, Чернигівська та Полтавська ґубернії.

На місця командіровано робітників, які ведуть технічні роботи, а також і пропаганду між сільським населенням на користь приєднання до загального пляну. В числі водних джерел енергії головну ролю буде грати ріка Дніпро".

Оплата за закордонні листи.

Харківська „Селянська Правда" (ч. 30) у відділі „По Україні", пише: „Народній комісаріят пошт та телеґрафів встановив нову платню за листи, що їх надсилають за кордон. Поштові листівки 6000 карб.; з заплаченою відповіддю 12 тис. карб.; за листи по 15000 карб. за кождий ґрам. Бандеролі по 3000 карб. за кождих 50 ґрамів. — За рекомендовані листи по 15000 карб.: за повідомлення про одержання листа теж 15000 карб.

ИОГАН ҐОТЛІБ ФІХТЕ

45)

Промови до німецького народу.

Переклав **М. ЄВШАН.**

(Продовження.)

Те „більше" стає видним за кождий раз як щось більше від того, що тепер і власне тепер виходить із звязку явища і так далі в безконечність; і таким чином являється те „більше" само як щось нескінчене. Але се ясне, як сонце, що воно лише тому доходить до безконечности, що його за кождий раз можна побачити, подумати та відкрити лише завдяки його протилежности всьому, що виходить в безконечність з звязку, і завдяки тому, що воно є чимсь більше, як се та поза тою потребою мислення його, воно є більше як вся можлива в безконечних проявах безконечність, від самого початку в чистій простоті та незмінности і у всякій безконечности воно не стає більшим від того „більше" ані меншим; і лише його видимість, як чогось більшого від безконечности — а инакше не можна його в його найвищій чистоті спостерегти — творить безконечність та все, що в ній, здається, обявляється. Де отже те „більше" проявляється дійсно, як таке видне „більше"; але воно може проявитися лише в якомусь хотінню, там проявляється в явищі сама істота, яка є одинокою і одинокою може бути, і є з себе і завдяки собі, божественна істота, і сама себе робить безпосередно видною; і власне тому тут є правдива, первісна свобода, і так ми й віримо в неї.

І таким чином загальне питання, чи людина є вільна чи ні, не має загальної відповіди; бо власне тому, що людина є вільна в низчім значінню; власне тому, що вона зачинає від нерішучого хитання та непевности, вона може бути вільною або й невільною у вищім значінню слова. В дійсности є спосіб, в який хто відповідає на се питання, прозорим зеркалом його правдивої, внутрішної істоти. Хто на ділі не є нічим більще, як лише звеном в ланцюху явищ, той вправді може видаватися собі на хвилину вільним, але супроти його більше строгого мислення те засліплення уступає; яким одначе він бачить самого себе, так само обовязково думає й про цілий свій рід. Навпаки чиє життя є захоплене правдивим життям, яке вийшло безпосередно від Бога, той є вільний і вірить в свободу в собі і в других.

Хто вірить в нерухоме та мертве істнування, той лише тому так вірить, бо він сам в собі є мертвим; а будучи раз мертвим, він не може инакше, як лише так вірити, коли він лише сам себе зрозуміє. Він сам і його цілий рід буде для нього від початку до кінця другим членом та конечним наслідком якогось принятого першого члена. Довкола того принятого обертається його дійсне, а не лише подумане мислення, його правдивий змисл, пункт, де його мислення є безпосередно життям; і таким чином джерело його всякого иншого його мислення та оцінювання його роду міститься в його минувшині, історії, його будуччині, його надіях і його теперішности, в дійсному життю його і других. Ту віру в смерть, в противенстві до первісного живого народу, ми назвали заграничною. Та заграничність, увійшовши раз поміж Німців, виявиться тим самим і в їх дійсному життю, як спокійне погодження з невідкличною вже конечністю їх буття, як занехання всякої поправи нас самих і других через свободу, як нахил, брати самих себе і других такими, як вони є і з їх істнування добути можливо найбільшу користь для нас самих; коротко, як заєдно видне у всіх життєвих проявах визнання віри в загальну та однакову гріховність всіх, що я обширно зобразив на иншому місці *) і вам самим полишаю прочитати те зображення та оцінити, о скільки воно відповідає дійсности.

Той спосіб думання та ділання родиться в внутрішного завмертя, як вже нераз говорено, лише тому, що він приходить до зрозуміння самого себе, і навпаки, поки він остається в темноті, удержується при вірі в свободу, яка сама по собі є правдивою і лише відносно свого сьогочасного буття є оманою. Тут виходить докладно хиба ясного розуміння при внутрішній ледачости. Як довго та ледачість остається невидною, так довго безперестанні зазиви до свободи непокоять її, будять та спонукують, і вона є все зачіпкою для спроб поправити її. Ясність одначе доводить до досконалости ту ледачість та заокруглює її саму в собі; вона дає їй радісну резиґнацію, спокій доброго сумління, замилування в собі самій; дістається їм після того, як вони вірують, від тепер вони в дійсности стають непоправними, і вони що найбільше годяться до того, аби будити серед ліпших безжалісну відразу до зла або згоду з божою волею, а зрештою до ніякої більше річи на світі.

*) Див. поучення про вічне життя; 11. промова.

(Продовження буде.)

З Волині.

Загальні збори Кремінецького повітового Т-ва „Просвіта".

У четвер, 20. квітня відбулися загальні збори Кремінецького повітового Т-ва „Просвіта". Було це властиво продовження річних зборів, що були скликані кілька місяців тому, але через недостаточну скількість присутніх не змогли перевести працю свою до кінця. Теперішне число учасників свідчить про те, що життя Просвіти нарешті стало небайдужним для її членів. Присутніми на зборах були члени з м. Кремінця та з повіту (Берениці, Вишневець, Почаїв). Переведено вибори Ради Т-ва на біжучий рік. Винесено постанови в справі живого звязку центру з повітом, та піддтримання справ переведення українізації церкви. Життя потребує праці. До праці ж!

Просвітянин.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Українці в Америці.

Демонстрації українських дітей в Америці.

Американська „Свобода" доносить про дальші демонстрації наших земляків в Америці в справі їх старої Батьківщини, що опинилась під польською владою. Сим разом виступили публично знов українські діти, що, як показав досвід, вивязуються із своєї ролі знаменито і викликують серед Американців велике враження.

В місті **Джерзи Сити** дня 8. квітня ц. р. удалась депутація української шкільної дітвори під проводом місцевого українського пароха о. Олександра Улицького, в числі понад 200 дітий, хлопців і дівчат, походом через місто до Сити Гол (дому міської ради), де вручила петицію у справі рідного краю їх батьків — Східної Галичини. Діти ішли з американськими прапорами. Під Сити Гол відспівали українські і американські гимни. Публиці роздавали книжочки про теперішне положення їх старої Батьківщини.

Того самого дня відбулася подібна маніфестація в місті **Перт Ембой**, Н. Дж. На подвірю перед церквою і школою зібралося 300 українських дітей, щоби перейти вулицями до будинку міської ради і передати петицію в руки мейора міста. Кожда дитина з американською хоруговкою в руках, а на переді старші хлопці з великим прапором. За ними у відступах таблиці з написами у англійській мові, щоби Америка вставилась за свободу для нашої вітчини. О. Чаплинський, місцевий душпастир, промовив до дітвори і вияснив ціль їх походу. Опісля рушили з місця при звуках церковних дзвонів під проводом громадянина Івана Ваверчака і учителів Стефана Грабара і Ю. Зволинської та при співучасти инших патріотів, головними улицями до уряду мейора міста. Здвиг діточок робив величаве враження. Всі ставали на улиці і читали написі, які несли діти. Коли станули коло міської ради, мейор міста вийшов до них, а діти відспівали гимн американський „Стар Спенґелт Беннер". Потім один зі старших хлопців, Володимир Ющак, з двома другими промовив до мейора і вручив дві петиції, одну для нього, а другу для сенатора Ларсона (замешканого в Перт Ембой). Мейор приняв петиції і дуже гарно відповів, запевняючи о своїй прихильности. Потім дітвора відспівала „Май Кантрі" і рушила в краснім порядку другими головними улицями під редакцію місцевої ґазети, де вручено кілька книжок в справі нашій, а також „A Plea for the right to live in behalf of the people of East Galicia". Діти вернулись до української галі на Стей стріт, де д. Іван Ваверчак подякував дітворі і сказав, що се їх перша поміч для старого краю і для дітей краєвих, які голодні і обдерті, не мають де учитись. Також просив, аби сеї хвилі ніколи не забули. Потім промовляв ще і учитель Стефан Грабар. Ущасливлені діти вернулись домів з тим переконанням, що і вони щось зробили для Вітчини. Пополудни того дня місцева ґазета дуже гарно описала се свято.

Дальше довідуємось, що й нюйорська українська **скавтова організація** приготовила на день 8. квітня ц. р. діточу маніфестацію перед Сити Гол (домом міської ради). О год. 11·30 явилось около 200 дітий українського походження перед Сити Гол. Діти обійшли довкруги, несучи великі таблиці з написю: „Ми просимо о свободу для населення Української Східної Галичини", а потім уставились перед входом до Сити Гол в чотирох відділах. Іменем сих діточих груп пішли студентки вищих шкіл, а саме панна Катруся Шутаківна та панна Ольга Куликівна разом зі студентом прав п. Михайлом Радиком до мейора міста Джана Ф. Гайлена, щоби вручити йому наперед приготовану петицію. За якої пів години зібралась перед ратушем значна громада народу, а тоді вийшов мейор на сходи на дворі в супроводі кількох урядників. Українська дітвора окружила мейора зі всіх сторін і тоді п. Радик відчитав петицію, в якій представлено положення українського населення Східної Галичини, а на кінці була просьба, щоби мейор вставився перед американським правительством, щоб воно постаралось о усунення польської окупації із Східної Галичини.

У відповідь на те мейор Гайлен сказав, що він мусить бути щирий у відношенню до дітий і тому не може обіцяти їм свободи Галичини, лише може приречи, що вишле петицію до державного депатраменту у Вашингтоні. Опісля випитував мейор Гайлен дітий, з яких вони шкіл, а на кінці серед усміху заявив, що за час його 4-літнього урядування він ще не приймав ні одного комітету, який був би зложений з так гарних дівчат як українські дівчата. Серед окликів шкільних дітий: „Гурей фор мейор Гайлен" відійшов посадник міста до бюра, а діти зійшли назад на площу перед Сити Гол, відки відїхали до Українського Народнього Дому при шестій улиці. Слід замітити, що фотографи здіймали якраз момент, коли мейор розмовляв з українськими дітьми, а також і се, що підчас маніфестації роздано багато брошур, написаних по англійськи п. Юрієм Андрейком про долю Східної Галичини, під наголовком: „Ей плі фор райт ту лив" — „Просьба о право до життя". Брошура вийшла накладом Українського Інформаційного Бюра в Ню Йорку.

Нюйорський дневник „Дейлі Нюз" (з неділі) помістив фотографію, на якій мейор Гайлен, окружений дітьми, слухає петиції, що її читає п. Радик.

Нюйорські Українці пікетують французький консулят.

Як доносить американська „Свобода", нюйорські Українці почали дня 10. квітня пікетувати (демонструвати) французький консулят при 40 ій вулиці в Ню-Йорку. Це є протест проти імперіялістичної політики Франції у Східній Европі, що підпирає польський похід на українські землі.

Конференція в Ґенуї.

Несподівана репліка Чічеріна.

Міністер закордонних справ Шанцер вислав 27. квітня ц. р. письмо до Чічеріна, в котрім доносить, що союзники одержали телеграму від президента народнього уряду Ґрузії Нойє Йорданія телеґраму, де цей останній доносить, що в більшій части Ґрузії, пливе кров і треба сподіватися поважної катастрофи. Конференція повинна зажадати від російської делеґації, перервати сейчас воєнну акцію совітських військ. Голова конференції Факта, візвав Чічеріна, зробити все можливе, щоби припинити дальший розлив крови в Ґрузії.

На це відповів Чічерін 30. квітня довшим письмом до Шанцера, де заявляє, що не розуміє, на яких основах, держави згадані у письмі Шанцера, приписують собі право. для атакування Росії в справі Ґрузії. Чічерін стверджує, що може легко доказати неправдивість інформацій Йорданія та звертає увагу, що дійсного факту розливу крови, треба шукати в зовсім инших сторонах світа, прим. в републиці Далекого Сходу і там де панує гнет національних меншостей. Досить вказати на висліди окупації Виленщини через Желіговського, що не дає населенню змоги рішити самому про свою судьбу.

Те саме діється у Сх. Галичині, **якої представники могли би правдоподібно достарчити конференції протестів більше управнених і узасаднених**, як протест п. Йорданії. (ПАТ.).

Румунія силою обсадила Бесарабію, Югославія допускається гнету супроти Чорногорців, Кроатів і Македонців. В центрі Европи лишається мешканців басейну Саари їх прав. Вкінци заявляє Чічерін, що не хоче вичисляти подібних випадків в Індії, Єгипті, Тунісі, Тріполі і Кореї. По вір одостойним інформаціям, що їх одержав совітський уряд, ген. Врангель заключив з представниками румунського і югославянського уряду договір, який має на меті приготувати офензиву проти совітської Росії, що могло би спричинити великий розлив крови. Совітський уряд виявляє готовість провірити всі середники, що далиб змогу всім пригніченим народам рішати про свою судьбу, і які боронили би національні меншости в державах з мішаним населенням.

Франція і Бельґія не хочуть підписати меморіялу.

З Відня доносять: Велике враження в Ґенуї викликала несподівана відмова Франції, підписати меморіял, який мав уже бути вручений російській делеґації. Заступник Барту Баррере, одержав з Парижа інструкції, не узнати арт. 6. меморіялу, отже прилучитися до становища бельґійської делеґації. Думають, що ця нагла постанова Франції наступила через інтервенцію Бельґії. Ця зміна заскочила всіх тим більше, що Л. Джордж, думаючи, що між арт. 2. меморіялу (дотично російських довгів), на який Барту згодився, — а арт. 6. (про приватну власність) є певне юнктім, був певний згоди Франції і в останній розмові з Барту перед його відїздом до Парижа навіть про це вже не згадував. — Політична підкомісія радить над новоствореною ситуацією, до якої причинилися Франція і Бельґія.

Меморіял вручать непідписаний.

На півофіціяльнім засіданню політичної підкомісії, яке відбулося без участи Росії, висказався Льойд Джордж, що факт негайної відмови Франції і Бельґії, які вже передше були згідні підписати меморіял, а в останній хвилі змінили свої погляди, є пожалування гідний і може заквестіонувати вартість цілої конференції, а в кождім разі викличе необчислимі наслідки. Баррере заявив, що згодиться на вручення меморіялу російській делеґації, але коли до нього буде долучене застереження Франції і Бельґії. Вкінці постановлено за згодою Льойда Джорджа, ще дня 3. мая вручити російській делеґації меморіял, але без ніяких підписів, лише з передмовою, яку підпише де Факта із заміткою, що французька і бельґійська делеґація застерігають собі згоду на документ аж до хвилі, коли надійде рішення від їх урядів.

Поанкаре застерігає.

Поанкаре звернувся телеґрафічно до французької делеґації в Ґенуї, щоби та поробила заходи в прочих делеґатів, щоби не вручувати Росії меморіялу, доки не прийме його до відома французький кабінет. Коли їх демарш не буде узгляднене, тоді вони мусять застерегтися щодо арт. 6. меморіялу. Поанкаре додає, що скликання Найвищої Ради перед закінченням ґенуенської конференції і рішенням комісії відшкодовань було би передвчасне; треба з тим пождати до 31. мая, з котрим то днем упливає речинець сповнення німецьких зобовязань.

Л. Джордж про значіння ґенуенської конференції.

Л. Джордж поручив сказати денникарям, м. и. це: В меморіялі для Росії европейські держави подали їй вперве свої проєкти помочі; він не є „ультіматум" лише подає мінімум того, що Росія мусить дати Европі, коли хоче її помочі і признання. Коли би Росія відкинула ці так добрі пропозиції, то не скоро трапиться їй друга така легка нагода, говорити з Европою. Л. Джордж думає, що Росіяне розуміють це й покажуться розумними політиками.

Меморіялу не вручили.

Меморіял для російської делеґації був готовий ранком 2. мая і о год. 5 30 мін. пополудні мав бути вручений Чічерінови. Одначе через конфлікт з Францією і Бельґією, які відмовили свого підпису через 6. арт. вручення меморіялу відрочено — певно до приїзду Барту, який обіцяв, вже в суботу прибути назад до Ґенуї.

Скірмунт одесную Л. Джорджа.

Скірмунт видав 2. мая обід, на якому він сам сидів між де Фактою а Л. Джорджем. (ПАТ).

Економічна дискусія.

На пленарнім засіданню конференції 3. мая ведено чисто економічну дискусію, в якій взяв участь м. и. Чічерін. Промовці говорили про чисто господарчі справи й не чіпали політики. В загальнім тоні дискусії добачувалося стремління до всестороннього порозуміння держав.

Чому Франція й Бельґія відмовили підпису?

Про причину відмови Франції й Бельґії кружляють в Ґенуї такі поголоски: Росія мала заключити з англійсько голєндерським нафтовим трестом умову що до експльоатації нафтових теренів в Баку. Хоча совіти цю поголоску заперечили, то все таки Бельґія, яка сама рефлектує на ту нафту, відмовила підпису 6 арт., який управильнює власність в Росії. До Бельґії прилучилася Франція ізза солідарности й тому, що в тому договорі бачить також загроження своїх інтересів.

Вручення меморіялу.

В ночі 3. мая вручено секретареви совітської делеґації меморіял коаліції. Передмова не назначує речинця відповіди.

Меморіял обіймає 7 артикулів, з яких найважнійшкй є арт. 2. Цей арт. постановляє, що совіти узнають всі довги царських і провізоричних урядів Росії та совітськ

уряду. Держави, які є вірителями Росії, не домагаються наразі сплати капіталу ні процентів але за те не беруть на себе ніякої відвічальности за шкоди і втрати які понесла Росія через революцію і війну.

М. Антанта в Росія.

З Білгороду доносять; Нінчіч заявив, що Мала Антанта у відношенню до совітів буде все солідаризуватися з Францією.

Новий плян відшкодовань.

По новому плянови Л. Джорджа загальна висота німецьких відшкодовань для коаліції виносила би 110 міліярдів і була би поділена на дві частини 65 і 45 міліярдів. Перша, як довг коаліційний, була би покищо відрочена, друга становила би безпосередну репараційну суму. Німці одержалиб позичку, яка уможливила би їм сплату рат на протягу 5 років.

Преса.

„Русь Червона".

Варшавський „Курієр Польскі" помістив без коментарів статю свого львівського кореспондента під повищим заголовком. Дописувач розписується про „потребу" залишення досьогочасного режіму польської окупаційної влади в Східній Галичині.

Розвівається самопевність...

„Курєр львовскі" з 3. с. м. в статті „Атак на Польщу" пише:

„Сам факт німецько-російського порозуміння є смертельною небезпекою для Польщі, бо при німецько-російськім аліянсі нема місця на незалежну польську державу. Головно в часі відбудови Росії, в чому найбільшу ролю буде грати Німеччина, Польща буде трактована як зайва баріера, яку треба чимскорійше усунути. Знаючи психольогію большевиків, котрі люблять оперувати таємними клявзулями і протоколами, можна напевно твердити, що якийсь німецько-російський військовий договір істнує і є він безпосередно звернений проти Польщі.

На небезпеку, яка грозить істнуванню Польщі, вказує також міжнародня ситуація, що витворилася в Ґенуї в теперішний момент. Большевики розпочали наступ на Польщу на цілій лінії і то так в Ґенуї, як і у Варшаві. Свідчать про це ноти Чічеріна до Скірмунта, — ноти ароґантські, аґресивні, в яких визначну роль грає славний вже на весь світ риський протокол, підписаний Йодком і Чічеріном.

У Варшаві большевики квестіонують приналежність Виленщини до Польші та провокують до війни своїм поведенням.

Рівночасно большевики і Німці замовили собі до Ґенуї цілий ряд делеґацій, — себто делеґацію литовську, білоруську, східно-українську і німецьку, яких завданням є підкопування границь Польщі в опінії світа. Ця гра є незвичайно спритно обдумана і зорґанізована, — а все це відбувається безперечно на команду Берліну. Німецько-російський заговір є ясний.

А як супроти цего заховується Европа? Франція є відокремленою і в постійній дефензиві. Голова французької делеґації п. Барту не дає собі ради і все жде на інструкції з Парижа, президент Поанкаре боїться приїхати до Ґенуї, щоби не перевернутися так, як перевернувся Бріян.

Італія попирає Німців і большевиків та облегшує їм ситуацію. Підносить престіж совітів в опінії світа, бо як инакше назвати снідання італійського короля і ґенуенського архієпископа разом з п. Чічеріном і Раковським?

Одначе найбільш цікаве є поведення головного аранжера і вождя ґенуенської конференції п. Л. Джорджа? Чого хоче цей чоловік? Хоче вратувати Анґлію, хотяй би коштом Европи. П. Л. Джордж має у себе два міліони безробітних і супроти браку експорту промислову крізу, а при тім всім конкуренцію дешевого німецького промислу на світових ринках. Тому мусить він отворити Анґлії ворота на Схід через участь анґлійського промислу у відбудові Росії, при чому звернено би конкуренційну німецьку промислову експанзію на Схід, через відбудову відвернено би увагу Росії від анґлійських інтересів в Азії, та ціль ослаблення Франції була би вповні осягнена.

Л. Джордж грає тепер в Ґенуї в отверті карти. Або Франція згодиться на його пляни, або Антанта зістане розбита і Анґлія получиться з Німеччиною. Сказав це Л. Джордж цілком ясно на політичній комісії; п. Барту мусів вдавати, що не розуміє значіння цих слів.

Анґлійський премієр змагає тепер цілком отверто до ревізії версайського договору, себто до тої самої мети, яку поставили собі Німеччина й Росія. Хоче заманити п. Поанкаре на спільну конференцію всіх держав, що підписали версайський договір, але п. Поанкаре скривається, викручується і не хоче стрічі з Л. Джорджом.

В останніх днях говорив також анґлійський премієр в справах східних. Чічерін підготовив грунт своїми нотами до Польщі, а тепер Л. Джордж забрався до розвалення границь на Сході Европи. Підчас обіду на честь анґлійських і німецьких дневникарів, сказав він важенні в наслідки слова: „Між морем балтійським і Чорним істнує цілий ряд граничних ліній, що творять предмет гострих спорів і носять в собі зарево нового, страшного европейського конфлікту. Коли вдасться визначити такі граничні лінії, які моглиб бути всіми принягі, тоді усунено би небезпеку, що грозить тепер не тільки знищенням Европи, але також втягненням в пропасть Америки".

Польща.

Відповідь Скірмунта на останню ноту Чічеріна.

Польський мін. зак. справ Скірмунт, відповів на ноту Чічеріна так: Пане Президенте! Ваш лист з 30. квітня ц. р. не вносить до дискусії нових елементів, які вимагали би зі свойого боку розвинення арґументів виложених в мойому листі з 25. квітня. Мені насуваються дві прості уваги. Перш за все стверджую, що колиб російська делеґація дійсно вважала себе звязаною порученнями рижського протоколу, дотично корисности скоординування акції, була би безсумніву перед тим порозумілася з польською делеґацією дотично заключення договору в Рапальо. Відтак стверджую, що Росія не була ніколи предметом якої небудь претенсії, яка малаб на меті анулювання клявзуль заключених Росією договорів. По ствердженню повищого вважаю з мого боку, що предмет теперішної нашої переписки, о скільки ходить о Ваші закиди, є дефінітивно вичерпаний.

Беручи участь в працях ґенуенської конференції, які доторкаються російських справ, кермується Польша виключно добром Росії. Співділаючи в тих працях, польська делеґація не тратить з очий специяльного характеру польсько-російських взаємин, які випливають з рижського договору заключеного 18. марта 1921 р. згідно з його буквою і духом.

В кінці бачу себе примушеним ствердити з жалем, що особливим збігом обставин від заключення договору в Рапальо виконування російським урядом усіх зобовязань затягнених рижським договором, зазнало припинення. Російський уряд навіть знасилував цілий ряд клявзуль цього договору, в неприхильному для Польщі дусі. Думаю, що повищими виясненнями я доповнив зі свого боку непорозуміння, які випливають з ваших слів. Це спростування, на мою думку, краще аніж всяка виміна нот причиниться до зміцнення взаємин устелених рижським договором поміж Польщею а Росією, зміцненню, про яке згадуєте в свойому письмі а яке з певністю буде корисне для інтересів обох народів.

Справа торговельного договору поміж Польщею а Італією.

Дня 2. ц. м. відбулася в Ґенуї необовязуюча розмова польського міністра Штрасбурґера з італійським міністром торговлі Россім в справі польсько італійського торговельного договору. З італійського боку поруч клявзуль найбільшого упривілеювання висловлено бажання заведення конвенційної тарифи.

Совітська Росія.

Нова заява Брусілова.

„Ізвєстія" поміщують розмову з Брусіловим. З нагоди конференції в Ґенуї він сказав:

„Коли я бачу, яке становище зайняла наша делеґація в Ґенуї, то серце моє бється з гордости, бо бачу, як все більше й більше починають рахуватися з новою, відродженою в революції Росією".

Будьонний на Кавказі.

Будьонний і Ворошілов вернули з кавалерійського зїзду в Москві на Кавказ. (Рпр.).

Розлам серед комуністів.

Лідери т. зв. „рабочої опозиції" — Погосская, Пресолов, Бернадский і и. виїхали за кордон в ціли оголошення компромітуючих документів, що характеризують діяльність большевиків.

Німці беруться до роботи.

В переїзді на схід задержалася в Ростові друга ґрупа німецьких концесіонерів фірми Фрайнд. Вона має устроїти в Святокрестовськім окрузі земельне господарство на 52 000 дес. і плекання худоби на 42.000 десятинах.

Большевицькі представники за границею.

Як подає „Русское Дело" представниками совітів за границею є: в Латвії — Фірстенберґ (Ганецкий), в Литві — Зайда, в Естонії — Старк, у Фінляндії — Черний, в Польщі — Карахан, в Німеччині — Крестинскій, в Австрії — Варшавскій (Бронскій), в Чехословакії — Мостовенко, в Італії — Воровский, в Анґлії — Красін, в Швеції — Керженцев, в Норвеґії — Михайлов, в Анґорі — Аралов, в Персії — Родштейн, в Китаю — Бик, в Бухарі — Юренев, в Афґаністані — Раскольніков. Уповноваженими наркоминділа є: в Петрограді — Ціперович, в Москві — Цукерман, в Новоросійську — Томсон, в Одесі — відомий чекіст Яковлев, в Чіті — Янсон, в Іркутську — Шумильскій.

Фраґменти лихоліття.

I.

Starostwo w Żółkwi.
L. 2657.

Żółkiew dnia 24.II. 1922.

Wiel. ks. Cyprjanowi Jasienickiemu gr.-kat. proboszczowi w Żółtańcach do wiadomości w celu ewentualnego wniesienia rekursu:

Ks. Cypriana Jasienickiego uznaje winnym przekroczenia § 7 ces. rozporządzenia z 20.IV. 1854. Dpp. Nr. 96 i zasądzam go w myśl postanowienia § 11. pow. rozporządzenia na karę 5 (pięcio) dniowego aresztu, za przekroczenie popełnione przez wystawienie metryki śmierci Pawła Drozda z Żółtaniec w języku ruskim oraz nieumieszczenie nagłówka „Res Publica Polonia" mimo okólnika Starostwa z dnia 20.I. 1922. L. 1154., przez co popełniono czyn demonstracyjny, którym objawiono lekceważenie obowiązujących rozporządzeń.

II.

Starostwo w Żółkwi.
L. 5391.
Żółkiew dnia 2.IV. 1922.

Wel. ks. Włodzimierzowi Gockiemu gr.-kat. proboszczowi w Kłodzienku do wiadomości i т. д.

Ks. W. Gockiego uznaję winnym przekroczenia § 8. ces. rozp. z 20.IV. 1854. Dz. P. P. Nr. 96 i zasądzam go w myśl postanowienia § 11. powyż. rozp. na karę 5 dniowego aresztu,.... za przekroczenie popełnione przez nieprzestrzeganie Zarządzeń okólnika Starostwa z dnia 20. stycznia 1922. L. 1154 i trwania w uporze pomimo poprzedniego ostrzeżenia wystawił ks. Gocki metrykę śmierci śp. Eudokii Melnyk powtórnie w języku ruskim i bez nagłówka „Imperium Respublice Polonia".

Проти обох старостинських засудів внесено рекурс через канцелярію д-ра Михайла Волошина у Львові.

Шевченківські свята.

Ґрац

Заходом студ. тов. „Січ“ у Грацу, студ. гірничого тов. „Молот“ у Леобен та „Організації робітників у Беренбаху“ відбулося у Грацу дня 17. квітня с. р. свято памяти 61. роковин смерти Т. Шевченка. Музикально-вокальна програма складалася зі співів хорових, сольових, гри фортепяну і скрипок. Учасників було около 80 чоловік виключно українських емігрантів.

Копичинці.

Заходом українських просвітніх і економ. Тов. м. Копичинцх уладжено дня 7. квітня с. р. веч. в салі Народнього Дому Шевченкове Свято, в програму якого входили хори мішані і мужеські, промова, деклямації і скрипкові соля в такому порядку: 1) Заповіт (міш. хор), 2) Промова, 3) Лисенко: „Quod libet“ (муж. хор з акомп.), 4) „Мені тринайцятий минав“ (декл.), 5) Воробкевич: „Думи мої“ (міш. хор), 6) „І золотої й дорогої“ (деклямація), 7) Лисенко: Хвилина розпуки і Перґолеса: Elegia melancholica скрипкові соля із супроводом форт., 8) „Посланіє“ (декл.), 9) Нижанковський: „Гуляли, гуляли“ (муж. хор), 10) Віра Лебедова: Вінок на могилу Т. Шевченка (діточа картинка у двох відслонах). Салю прибрано святочно і украшено вінцями і килимами. Інтеліґенція з дооколичних сіл і місцеві громадяне виповнили салю по береги. Концерт почався о 9 год. урочистим відспіванням Заповіту, що публика вислухала стоячи. Опісля виконувано точки по порядку. Хори так мужеські як і жіночі відспівали всі точки бездоганно. Годиться піднести пильну і умілу працю дірігента п. проф. М. Кинасевича, якої доложив він при вишколенню хорів. Шанов. бесідник о. Малиновський із Мшанця гарно представив політ. стан перед Шевченком і вказав на значіння Шевченкової ідеї в часі будування Української Державности. До цілости свята вплели діточки із нар. української прив. школи в Коп. вінок і вкладаючи з повним пієтизмом на хрест могили Шевченка — поклялись любити і жити для того краю і народу, що любив Шевченко. Молитва і присяга дітей витиснула неодну слезу радости із очей присутніх.

Після відспівання національного гимну розійшлись учасники з вдоволенням домів.

Дохід приблизно 40.000 мп. призначено на фонд „Учітеся“.

К. Ш.

Турка н/Стр.

Дня 23. IV. ц. р. відсвяткувала турчанська громада 61-літні Шевченкові роковини святочним вечером в салі „Сокола“. По відспіванню амат. театральною дружиною філії „Просвіти“ в Турці Тарасового „Завіщання“ виголосив о. декан Венгринович вступне слово. Відтак згадана дружина виконала бездоганйо оперету Котляревського „Наталка Полтавка“. Врешті відспівано „Ще не вмерла“ і в бадьорім настрою опущено салю, яка була битком набита. По святі відбувся в льокалях п. Г. Щипка комерс, на якім збирано датки на фонди „Рідної Школи“ і „Народнього Дому“.

Повна удача свята, уладженого заслугами пп. Утрисків, Середів, о. Федевича і других, подає надію, що так будова „Народнього Дому“, як взагалі громадянська робота доведе до гарних успіхів.

К.

Соколівка коло Ожидова.

Заходом читальні „Просвіти“ відсвятковано і в нашому місточку дня 18. квітня ц. р. 61. роковини смерти Т. Шевченка концертом, на який зложилися такі точки: Сценічний образок „Одної ночі“, відчит учит. Моравецького на тему: „Шевченко — народній пророк“, деклямації: Вільшенка — „До стовпів, що підпирають небо“ та „Посланіє“ і хорові продукції — „Заповіт“ та „Думи мої“. Особливо гарно відіграв ролю Тараса в образку „Одної ночі“ уч. II. кл. гімн. Вол. Кузик. Концерт закінчено відспіванням народнього гимну „Ще не вмерла“. Чистий дохід з концерту призначено на фонд „Учітеся“.

К.

Бусовиска п. Ст. Самбір.

Дня 18. IV. ц. р. відсвяткувала наша громада 61. роковини смерти Т. Шевченка вечером з такою програмою: „Заповіт“ (хор), Святочне слово, „Розрита могила“ і „Три шляхи“ (декл.), „Реве та стогне“ (хор), і виставою „Невольника“. Ініціяторами свята були гр. Терпеливець Іван, Сліпець Стефан і Українець Михайло. На свято прибули гості зі всіх дооколичних сіл. На загальне бажання повторено виставу в неділю 23. ц. м. Дохід зі свята в сумі 4635 мп. призначено на фонд „Учітеся“, а дохід з вистави 9.000 мп. на „Рідну Школу“ На сім місці складаємо подяку гр. Юркови Петрівському за відступлення стодоли на се свято.

Е. Ч.

РІЖНІ ВІСТИ.

Ліквідація посольства У. Н. Р. у Відні.

„Русспресс“ доносить, що посольство У. Н. Р. (уряду Петлюри) у Відні зліквідовано. Ліквідація наступила на домагання місцевих властей на основі австрійсько-совітського договору з 7. грудня м. р. Пашпорти, видані цим посольством втратили силу. Тому що й пашпорти українського радянського посольства не дають ніяких прав, положення емігрантів з В. України являється безвихідним. Їх виїзд за границю неможливий.

Папа прийме большевицьких представників.

У ватиканських колах потверджують, що Чічерін має бути небавом принятий папою і державним секретарем кардиналом Ґаспарі для обговорення справи допущення католицьких місіонарів до Росії.

Бої в Ірляндії.

Війська вільної держави заняли в багатьох місцевостях Ірляндії казарми республиканських військ.

Від 3. ц. м. війська правительства південно-ірляндської республики розпочали офензиву проти екстремістів, усуваючи їх з усіх заниманих ними будинків в Деблїні і беручи полонених та значні запаси зброї й муніції. Опір екстремістів був незначний. (Пат.)

„Визнання совітів булоб правдивим нещастям для людства.“

Ґумперц, президент американської федерації преси в промові, виголошеній на зборах, зажадав рішучо, щоби Зєдинені Держави не визнали большевицького уряду і додав, що визнання совітів булоб правдивим нещастям для людства. Проєкти европейських державних мужів в Ґенуї є на думку Ґумперца нічим иншим, як тільки визнанням тиранії в заміну за концесії.

Справа німецьких репарацій.

По звісткам з французьких дипльоматичних кол, серед членів репараційної комісії панує невдоволення з того приводу, що Німеччина не відповіла досі на письмо союзників. Комісія, як давнійше, рішена обстоювати переведення військової контролі в Німеччині, натомісць згодилась би під відповідними умовами зректися 60 міліярдів нових податків.

В Палаті громад заявив Чемберлен, що концесії, пропоновані Німеччині репараційною комісією тратять дня 31. мая важність, коли Німеччина не прийме звязаних з ними умов. Тоді увійде в життя льондонський договір, значить, англійський уряд не буде зобовязаний до військових зарядженъ спільно з Францією, щоби в Берліні вимусити виплати.

Італійсько-анґорський договір.

Італійський уряд повідомив англійський про заключення торговельного договору з Анґорою. Анґлійський міністер для загр. справ вислав до Риму протест проти заключення цього договору.

Англійська преса похвалює цей протест уряду і твердить, що одиноким способом вдержання мира в Малій Азії є спільна діяльність, а не окремі умови поодиноких держав з воюючими сторонами.

В звязку з цим договором італійські війська опорожнили долини Меандру і Сколя Повас в Малій Азії. Тому, що Греки не були повідомлені про італійську евакуацію, їх боки поважно загрожені.

Адміністраційний поділ Югославії.

По звісткам з Білгороду, на основі королівського наказу Югославію поділено на 33 провінцій. Поодинокі провінції мають права обєднуватися.

Конференції в справі передачі Гор. Шлеська.

В Опельн розпочалися вступні конференції в справі передачі Німеччині й Польщі признаних їм частей Гор. Шлеська.

Кровавий 1. май в Моґунції.

З Моґунції доносять, що підчас походу в день 1. мая американський самохід віхав поміж манифестантів. На тім тлі повстало непорозуміння. Маніфестанти заатакували ідучих самоходом американських офіцерів і одного з них тяжко зранили. Шофера убито.

Димісія японського кабінету.

Японський кабінет подався до димісії. В його складі наступлять частинні зміни. (Пат.)

Бої за Пекін.

Тел. Комп. доносить з Пекіну, що в місті вибухла паніка, бо армія, йдуча на Пекін увійшла вже в контакт з відділами, що боронять місто. Про вислід в місті ще нічого не знають. Війська з Мукдену розпочали контрофензиву.

Дописи з краю.

Заліщики.

Поневолена школа.

У народних школах у Заліщиках нема між учителями ні одного Українця — межи учительками ледви одна Українка. Української мови не вчать. Є справді на папери наука „єнзика рускєго“, але починають його вчити аж у III. клясі, вчуть його учителі або учительки, що самі його добре не вміють і тим чваняться, тай справді вчать так, що пожалься Боже. У висших клясах діти добре читати не уміють, а про акцентовання, складню не питай. Учеників Поляків від науки „єнзика рускєго“ звільнюють. Українські діти мусять молитися по польськи і поздоровлювати входячих учителів по польськи „Niech będzie pochwalony“, в богатьох клясах перед наукою і по науці мусять співати патріотичну пісню до „Królowej Polski“, на науці співу пісні тільки польські і то патріотичні.

Не краще діється в державній, коедукаційній учительській семинарії. Кляси на приказ з гори украшені образами „заслужених менжуф“ від поетів почавши а на жовнірах скінчивши. Аби не було за богато Українців в учительськім зборі, усунено без причини професора музики п. Найдана тільки тому, що Українець а надано ту посаду менше укваліфікованому учителеви Полякови. Найблагійший прояв національних почувань Поляки учителі українській молоді забороняють, як щось протидержавного. Так примірем залякана молодь на своїм концерті боялася на закінчення відспівати національний гимн, а уряджені нею „українські вечерниці“ мусіли приняти характер утраквізму і тим що аранжовання було польсько українське а ще більше тим, що закінчено їх „бялим мазуром“. Ось так у державних школах виховуєсь наша молодіж. У слабших духом національні почування цілком затрачуються а свідоміщі переходять справжні тортури. На се рада одна — основувати для українських дітий рідну школу, щоби ратувати для народа цвіт народа — діти.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Де Факта виїхав до Риму.

Ґ е н у а (ПАТ.) През. Де Факта відїхав учера на отворення парляменту до Риму. Перед відїздом узяв він участь в прийняттю, даним в його честь німецькою делеґацією.

Італія заперечує.

Р и м (ПАТ.) Аґ. Стефані звідомляє, що італійське правительство не заключило ніякого договору ані умови з Анґорою.

Російська відповідь.

Ґ е н у а. (ПАТ.) Серед членів конференції зачувати, що Москалі вручать свою відповідь найправдоподібнійше завтра або позавтра. Думають, що Москалі узнають меморіял основою дальших переговорів. Говорять також, що італійська делеґація предложила вибрати безпроволочно комітет, котрий мав би занятися визнанням совітського правительства де юре. Заявляють, що вибір такого комітету є постановленою річю і що це буде проголошено небаром, як лише наспіє російська відповідь. Чутка ця покищо урядово не потверджена.

Автомобілева пригода Л. Джорджа.

Ґ е н у а. (ПАТ.) На вул. Нерві зударився вчера самохід, котрим їхав син румунського през. мін. Братіяну з самоходом анґлійської делеґації, в котрім був Л. Джордж з жінкою і дочкою. Слід уважати це щасливим, що лише одна особа, а саме жінка Л. Джорджа, потерпіла легкі контузії.

Домашня війна в Китаю.

П е к і н. (ПАТ.) Війська ген. Чанг-Цу Лінґа зайняли знову Куанг.

П а р и ж. (ПАТ.) Вісти наспівші зі Сахаліна кажуть, що йдуть вперті бої між військами ген. Чанг-Цу-Лінґа і військами Ву-Пеі Фу.

Боротьби в Ірляндії.

Д е б л і н (ПАТ.) Казарми жандармерії, зайняті повстанцями, висаджено в воздух. Наслідком вибуху повстала пожежа, котра знищила багато сусідних будинків. В півн. части ґрафства Лондондеррі повстанці підпалили багато будинків. Ірляндські правительственні війська виконали наступ і відібрали замок Ількній.

Л ь о н д о н (ПАТ.) У сутичці під Кілкені між повстанцями і правительственним військом було 19 убитих по стороні повстанців а 100 полонениу

ЖІНОЧИЙ ВІСТНИК.

З міжнародного жіночого руху.

Інтернаціональна Жіноча Рада в Газі.

В днях 15., 16. і 17. мая б. р. відбудеться в Газі засідання „Інтернаціональної Жіночої Ради" (International Council of Women) та голов всіх Національних Жіночих Рад. Засідання управи тієї найстаршої — бо основаної ще в 1878 р. — міжнародньої жіночої організації відбуваються правильно що два роки. Крім засідання Головного Виділу будуть також наради окремих Комісій. На порядку нарад є теми чисто жіночі і загальні суспільні питання. До першої категорії справ слід причислити ось які реферати: 1) Правне положення жінки, 2) Однакова мораль для мущин і жінок та боротьба з проституцією, 3) Жіночі професії і праця жінок і т. и. Між загально суспільними питаннями, що доторкають в першій мірі жінок і дітей подибуємо ось які інтересні теми: 1) Справа виховання, 2) Охорона дітей, 3) Народне здоровля, 4) Змагання до миру і т. и.

„Українську Жіночу Раду" і всі українські жіночі організації, які входять в її склад, також галицький „Союз Українок" буде заступати на тому важному зїзді п-ні Софія Русова.

З міжнародного жіночого руху.

В париській Сорбоні відбулися 19. марта під проводом ректора університету в присутности послів, вчених і громадських діячів дуже чисельні збори, на яких одноголосно порішено домагатися від французького сенату затвердження виборчих прав для жінок. Як відомо, палата послів приняла відповідну постанову ще 1919 р. і лише сенат досі не затвердив закона.

— —

Торговельна палата в Сет (полуднева Франція) порішила домагатися признання жінкам активного і пасивного виборчого права до торговельних судів і торговельних палат.

— —

Англійські жінки внесли в Палаті громад проект закона, який зрівнує права матерей з батьківськими.

— —

В Новій Полудневій Валії в Австралії утворено міністерство материнства з річним вивінуванням 25 міліонів долярів.

— —

Бразилійський парлямент приняв в першому читанню закон, який признає жінкам виборчі права до законодатних тіл. Рівночасно університетський сенат в Ріо Жанейро порішив одноголосно допускати жінок на всі научні і адміністраційні становища в бразилійських університетах.

— —

Північно американський стейт Wyoming приняв своїм національним святом день роковин признання жінкам громадянських прав. Слід зауважити, що стейт Уейомінг перший наділив жінок виборчими правами, а саме ще в 1869 р., коли в инших американських і европейських краях жіночий політичний рух що йно почав будитися. Коли конгрес Зєдинених Держав не хотів приняти в свій склад держави, в якій жінки мають рівноуправнення, тоді представник стейту Уейомінг рішучо заявив, що його держава радше остане поза Унією хоч би ще й сто літ, чим позбавить половину населення громадянських прав. Недавно стейт Уейомінг святкував торжественно день 53 роковин еманципації жінок і признав цей день своїм народнім святом.

— —

В Канаді вислали жінки до правительства петицію, в якій домагаються: 1) щоби в судах присяжних, які вирішують справи доторкаючі жінок і дітей, обовязково приймали участь жінки; 2) реформи закона про розводи в напрямі зрівнання прав жінок з мущинами; 3) кари баніції для чоловіка, який покидає жінку і діти.

— —

Велика Національна Рада в Турції іменувала міністром освіти жінку.

— —

Правительство Зєдинених Держав поручило пані Нюмен, адвокатці в Колюмбії і членови ради міжнародного банку, виготовити проект банкового закона для Куби.

— —

В останнім тижні квітня відбувався в Бальтіморе перший Всеамериканський ЖіночийКонгрес, скликаний через Американську Лігу для справи голосування жінок. Участь в Конгресі приймають Зєдинені Держави, Мексик, Канада, Середня і Південна Америка. На порядку нарад стояли справи доторкаючі інтересів жінок і дітей, виховання, здоровля, і т. и. Завданням конгресу є навязати тісні зносини поміж жінками „всіх Америк".

— —

Англійська статистика ствердила зменшення числа злочинів поміж жінками.

— —

В Філядельфії одержала титул доктора фільософії перша Муринка, пані Моссель. Вона походить з відомої, культурної родини. Її батько і стрий були лікарями, а дід її був епископом африканського костела Методистів.

Відгомін Всеукраїнського Жіночого Зїзду у Львові.

З Берліна пишуть нам: З приводу розвязання Жіночого Зїзду у Львові вислало наше товариство (Берлінська філія Національної Ради Українських Жінок) в січні протест проти цього до Інтернаціональної Ради Жінок в Берліні, Льондоні, Женеві, Парижі, Мельбурні, до Центрального Комітету за виборче право жінки в Льондоні, до Інтернаціональної Ліги Мира і Свободи в Ню Йорку, Берліні, Мінхені, до редакцій часописей і діячок в Копенгазі, Гельсінгфорзі, Льондоні і Христіянії. На цей заклик одержали ми відповідь з висказами співчуття з Женеви і Льондону. З Парижа прийшло повідомлення, що протест буде предложений загальним зборам. Так само з Берліна повідомлено нас, що наше письмо переслано до Центральної Ліги Мира і Свободи в Женеві і що наш протест був видрукований в мінхенській часописі „Die Frau im Staat".

Ab hoste discamur!

Минулого місяця відбувся у Варшаві річний Загальний Зїзд жіночої організації „Кола Польок" („Koło Polek"). Резолюції ухвалені зїздом настільки характерні для настроїв і напряму діяльности польського жіноцтва, що слід нам з ними познайомитися.

„Коло Польок" — це організація дуже молода, бо основана в часі всесвітньої війни тому пять літ, себто в 1917 р. На протязі короткого часу свого істнування „Коло Польок" проявило дуже живу діяльність. Сьогодня воно має 102 філії (місцевих „кол"), числить 20.000 членів, має 24 міліонів чистого доходу, власний дім, власний журнал (тижневик, який має 4.500 передплатниць), шість власних крамниць (з котрих одна мала річного обороту 431 міліонів), власну кооперативу для членів (з річним оборотом 20 міліонів), власну механічну пральню, хімічну, читальню, гостинницю для приїзжих членів, кілька жіночих клюбів, три кінематографи і т. и. Головна основа багацтва і живучости „Кола Польок" лежить в його торговельній і промисловій діяльности. „Коло" зорганізувало і веде цілу низку майстерень, які дають заробіток десяткам тисячів жінок, а самому товариству приносять міліонові прибутки. „Коло Польок" веде слідуючі майстерні: кошикарську, кравецьку, білого гафту, кераміки, килимів, трикотових виробів, фабрику забавок, робітню штучних цвітів, ялинкових прикрас і багато, багато инших.

Одначе ця „матеріяльна" що так скажемо — сторона діяльности організації польського жіноцтва — це лише один бік справи. Більше інтересний є для нас „моральний" напрям „Кола".

Фонди придбані підприємствами торговельної і промислової секції, „Коло Польок" вважає лише за середник до здійснення своїх ідейних завдань. До кінця 1920 р. головною метою „Кола" була: „Поміч польському жовнірови", поміч в напрямі 1) прохарчування, 2) санітарної опіки і 3) просвітної діяльности. „Коло" вело через три перші роки свого істнування сто захистів для жовнірів, цілий ряд читалень і шпиталів, та — як пише польська преса — „зорганізувало численні ряди молодих жінок, які виповнювали службу з запалом і енергією, з хоробростю і самопосвятою".

З кінцем 1920 р. „Коло Польок" зі зміною обставин змінило і поширило круг своєї праці. Головну свою увагу воно присвятило „кресам". Читаємо в звіті, що „кресові філії розвиваються найуспішнійше"; на зїзді були представниці Дрогобича, Коломиї, Володимира Волинського, Луцька, Кременця і инших наших міст.

Головні теперішні завдання „Кола Польок" найкраще ілюструють виголошені на зїзді реферати і приняті зїздом резолюції.

З усіх рефератів найбільше зацікавлення викликав — як читаємо — реферат майора Мінкевіча „Про підготовку резерв з жіночої молоді".

Зїзд рішив: 1) „Перевести реєстрацію і підготовку широких жіночих кол в тих обсягах праці, де жінка у війні може заступити мущину", 2) заопікуватися інвалідами, 3) піддержувати тісні звязки з жіночими пластовими організаціями.

Дальші резолюції торкаються справ чисто жіночих.

Коли порівнати цю енергійну підготовку Польок з пасивністю нашого жіноцтва — прокидаються сумні рефлексії... Як багато ми повинні навчитися з наведеного звіту...

Зберігаймо народню ношу.

Разом з виселенням нашого народу з прифронтової полоси Східної Галичини, разом з одяганням обдертих нещасників на еміграції у всяку віденську дешевизну, промостила собі дорогу в найбільш навіть відпорні верстви нашого селянства індиферентна ноша міської бідноти. Се здесятковані поворотці привезли з собою вбоге надбання, якийсь там злиденний емігрантський придій — „німецькі" цайгові одяги, картаті спідниці в клини, куці кабати з диковинними покрасами, запаски на шлийках, нехай що з кропиви та паперових ниток, але на панську моду. Новина захоплює, то сей рід ноші, вульгарної, невідповідаючої типови нашого простолюдина, найшов деяке приноровлення, з окрема між сільським жіноцтвом, яке тут і там стає його носити не тільки при роботі. І в церквах уже видно противну отсю, з чужини привіяну одежу, бо згодом око привикає, а стид мовкне. Особливо часто переодягаються під вінець в білі, а то й чорні сукні і тоді вінчання похоже на маскарад ще й недотепний. Ціле село має опісля з сього потіху, але слідуюча з черги молода вбереться так само, або ще „ліпше".

Дбайливі за гарні памятки, які нам у ріжноманітних формах сільської ноші лишила наша старина, священники та учителі звертали деяку увагу на сі невідрадні прояви сільського побуту. В Городенщині свого часу один священник не приймав молодиць „законитися"*), коли вони не в перемітках. Деинде знов учитель зводив в школі цілу кампанію за поворот благородної старої ноші до своїх прав.

Та тоді не було ще так невідрадно як тепер. Сільська інтелігенція повинна ужити всіх способів, а вони не прийдуть їй та то трудно, щоби викорінити недорічиві та шкідні прибаги і помогти селу зацвисти знов своїм природним видом.

Тому, щоби не пропадала память Давнини, бажане було би, щоби у кождому повіті найшлися люде з щирим відчуттям ваги справи і поставили собі завданням зібрати відомости про колишню ношу, заохотити берегти її та пильнувати, щоб вона не переводилася. З окрема добути декілька примірників одежі старого типу, після якого можнаб ладити нові, заховуючи первісну чистоту краски і крою. При якійсь поважнійшій народній інституції в даному повіті треба би постарати примітивну хочби шафу для таких памяток. Колись з вдякою зустріне сей акт пошановання свого рідного не тільки історик, етнограф чи артист, але сам простолюдин, який в одязі своїх батьків віднайде призабуту на час красу.

Зберігаймо народню ношу!

К. Г.

Вісти з Товариства „Союз Українок".

На останніх Членських Сходинах „Союза Українок", які відбулися дня 10. квітня ц. р., заслухано звідомлення голов організаційної, просвітної і товариської секцій з їх дотеперішньої діяльности та принято правильники тих трьох секцій.

Опісля розвинулася дискусія над пляном роботи на найблищу будуччину.

Голова секції товариського життя п-ні Федорцева, під якої проводом секція проявляла дуже гарну діяльність, з причини нездоровля уступила. Провід секції перейшов в умілі руки п-ні Софії Олесницької, в якій Виділ „Союза Українок" придбав дуже цінного члена.

На останніх ширших членських сходинах „Союза Українок", які при численній участи членів відбулися дня 1. б. м., після основної і дуже оживленої дискусії покликано до життя промислову секцію. Завданням секції буде заснувати цілий ряд майстерень з обсягу національного промислу; через збут виробів нашого мистецького промислу на світових ринках пошириться знайомість нашої національної культури, а з другого боку наше жіноцтво найде спромогу заробітку.

Сходини вибрали тимчасову управу промислової секції, яка випрацює плян роботи і правильник секції та предложить їх слідуючим членським сходинам. В склад промислового комітету увійшли: пп. Шухевичева, Макарушкова, Стернюкова, Білякова, Савицька, Голубцева і два місця зарезервовані для емігранток Придніпрянок.

— —

Заходом товариської секції „Союза Українок" відбудуться в суботу дня 6. мая ц. р. в салях „Народнього Дому" „Весняні Вечерниці" в користь придніпрянських емігрантів.

*) Сповідатися.

НОВИНКИ.

— **„Наязд“ у Свитазеві.** В селі Свитазів, пов. Сокаль, напали мин. неділі Мазури кольоністи з доооколичних фільварків на громадську канцелярію і хотіли відібрати її для свойого вжитку на читальню і місце „sejm kó “. Коли селяне стали заступати їм дорогу до своєї хати, Мазури покликали жандармерію аж із Сокаля (кінну), яка арештувала не виновників авантури, лише Бо у духа винних селян в числі 11, закувала їх в кайдани й відвезла до Львова, набріхуюча, що вони „бунтуються“.

— **Яким правом?** До нашої редакції попав купон „k m ielu hum ni tarnego kolej wców“, який посвідчує, що на його ціли зложено жертву 50 Мп. Такі купони роздають на двірци у Винниках всім ученикам, які купують собі місячні карти їзди, стягаючи з них насильно по 50 Мп.

— **Кара за канонічний послух.** Епископський ординаріят в Перемишлі приказав духовенству розпорядженням з дня 20. жовтня 1917 ч. 7244 і з 30. вересня 1919 ч. 3011 всі метрики і кореспонденції з властями вести лишень в українській мові. Зовсім зрозуміло, що всі священики на підставі зложеної присяги обовязані до абсолютного канонічного послуху. Не хочуть цего зрозуміти польські власти і за цей послух накладають кари. Староство в Двогобичі засудило о Семена Круцька, пароха з Мединич, за цей послух на 140 Мп. кари або три дні арешту. Дивно, що у „вільній, свободолюбній“ Польщі урядник сягає по передконституційний розпорядок з 1857 року і на його підстави карає українського священика, а ще дивніще, що в наскрізь католицькій Польщі карають католицького священика за канонічний послух. Духовенство дрогобицького повіту, зібране на соборчику дня 6. марта ц. р., рішучо заявило, що до зломання канонічного послуху жадною карою не дасться змусити.

— **Чи „кресове біскупство?“** Ще від часу большевицького наступу проводить в Бучачі нудні дні бувший польський еписк п Камянця п. Маньковскі разом з своєю капітулою. За „добрих часів“ був це великий маґнат, який автами розбивався по Поділлю і Волині, нині — тісно живе на сусідській марці В польських кругах кружляє поголоска, що через безвиглядність на поворот епископа за кордон, має бути він в недовзі креований епископом „для кресув“ зі стільцем в Тернополі. А що б. Маньковскі має кваліфікації на це становище, мали Українці нагоду переконатися ще в Камянці, по нещасній передачі Петлюрою цего українського міста в польські руки. Нові льокатори вивозили всіх Галичан до границі і тут їх приарештовували Двох галицьких діяльних священиків, лично знаних еп. М-кому просили його, аби позволив їм лишитися в Камянці, та цей відповів: Nie ma p trzeby! Jeżeli kto zechce nawrócić się, to my go sami przyjmiemy na łono katolicyzmu.

— **Заняття для еміґрантів.** Завдяки старанням консуля Оренчука звернувся на днях німецько-український господарський Союз в Мінхені до всіх своїх фірм зі спеціяльним обіжником, в котрому вказує на надзвичайно скрутне становище української еміграції та взиває німецькі фірми до принимання на службу українських еміґрантів. Мінхенський Союз обєднює понад 500 більших німецьких фірм, і колиб тільки часть з них на цей заклик відгукнулась, то деякий десяток еміґрантів з України зміг би найти для себе заняття.

— **Арештовання монархістів.** У Варшаві арештовано 10 б. царських офіцерів, підозрілих о монархістичну пропаганду. („Хв.“)

— **Важне для воєнних вдовиць і сиріт.** Польське міністерство зарядило в ціли наділення причинками реєстрашію 1) вдів по військових б. австрійсько-угорської армії, які загинули на фронті або від ран і хоріб в часі світової війни 1914—1918 р. 2) сиріт по тих військових і то круглих і частинних (яких мати жиє або й вийшла в друге замуж), неслюбних сиріт 3) родичів, яких сини, або взагалі полягли і померші були одинокими кормителями. Зголошуватися треба в громадських урядах і в маґістратах найдалі до 8. мая. Треба й Українцям скористати з того права, бо воно розтягається й на окуповані землі.

— **Смерть архієпископа Парфенія.** Проф. І. Огієнко отримав цілком певні відомости, що на початку 1922 року помер на Полтавщині великий Архипастир української церкви — Архієпископ Парфеній. З розпорядження проф. І. Огієнка скрізь по військових таборах і місцях перебування української еміґрації правляться панахиди по Великім Небіжчикові.

— **Соціяльну драму Гаєрманса „Надія“** ставить театр „Бесіди“ в суботу, дня 6. ц. м. В неділю пополудни для шкільної молоді вистава народньої драми Корженьовского „Верховинці“.

— **„Тшеці май“ у Львові.** Польське національне свято пройшло цього року ледви помітно. Як би не участь цілої залоги польського війська у Львові і примус замикання склепів, мало хто відніс би враження „свята“. Ситуацію ратувало військо і тих кілька хоругов, що тріпалися на сфіціяльних будинках.

— **Культурно-освітний відділ** робітничого Тов. „Воля“ у Львові уряджує дня 5. мая в пятницю о год. 6·30 вечером виклад проф. д-ра Свєнціцкого на тему: Фізіономія звуків сх.-словянських мов.

— **Бандурист!** Концерт в понеділок 8. ц. м., послідні проби: пятниця о год. 8, субота о год. 7., неділя о год. 10. рано. Спомагаючих членів, яким лежить на серці доля наших інвалідів просимо, членів звязаних з товариством взиваємо з ударом години бути на салі. Діріґентуру обняв ласкаво в послідній хвилі б. дир. „Бандуриста“ п. В. Неділка. — *Виділ.*

— **Першний великий весняний фестин** улаштовує 7. мая „Союз Українок“ на площі „Сокола Батька“. Дохід в користь української голодуючої молоді. 1248 1—2

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 4. мая американські доляри 3 980—4.000, одинки і двійки 3.880—3.900, канад. доляри 3.800—3.810, одинки і двійки 3.700—3.710, нім. марки 13.80—14.00, сотки 13·50—13·80, дрібні 13·20—13·50, леї 26.50—27·50, дрібні 26·——26·50, чеські корони 73·00—76·00, дрібні 70·00 до 73.—, австрійські тисячки з новійшої емісії 750—760, старшої емісії 2300—2400, сотки новійшої емісії 75·00—7·800, стар. емісії 220·00 — 235·00, 50-коронівки 45·00—140·00, 20-коронівки 20—26, 10-коронівки 10—12, 1-ки і 2-ки 0·00—0·00, рублі 5 сотки 2·30—2·50, сотки 3·20—4·00 25-рубл. 1·83—1.90, 10-рубл. 1·60—1·65, решта дрібних від 0·80—1.10 думські тис. 35·00 45·00, думські 250 рубл. 20·00 до 40·00 карбованці 1·00—2·10, гривни 4·00—8·00, франц. франки 335—360, фунти штер. 16.500—17.000, шв. франки 750—780. Золото: 20 кор. 15.000—15.100, 20-франківки 14.700—14.800, 20 марківки 16.000—16.200, фунти шт. 14.600—14.650, 10-рубл. 19.800—20.000, дол. 3.700—3.750. Срібло: Австр. корони 275—278 5-кор. 1400—1420, фльорени 700—710, рублі 1.200—1.220, копійки 4·80—5·00, амер. доляри 2.850—2.920, половинки і чвертки 2.700—2.750, канад. доляри 2.600—2.620, дрібні 2.450—2.500, леї 255—260.

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української незалежної преси зложили в марках польських: др Василь Душеньчук Поморяни 1000, кличе Волод. Наливайка, Івана Меркуна, Волод. Романовича, Антона Кравса, Теодора Креденсера, Григорія Турулу всіх з Поморян; Корнило Манастирський Підпечари 1000, кличе: о. Ев. Манастирського, о. Любомира Шарка і Льва Манастирського нач. почти; др Андрій Лунів Бр щів 1000, кличе: о. сов. Йосифа Малицького і суддів Петра Смаля та Степана Воркуна; о. Ізидор Ганкевич Устє еп. 1000, кличе: о. Гребенюка з Біловець, о. Красія з Бортниковець, о. Дрогомірецького Звинячка, п. Сабатову з Михалкова; Евгенія Левицька Підгайці 1000, кличе: Анну Левицьку Підгайці, Олену Кисілевську Яргорів, Волод. Куціля Печинжин; інж. Богдан Ксьонжек Борислав 1500 кличе: інж. Мих. Безпалка Битьків „Домброва“, інж. Яр. Гаврилова Битьків „Домброва“, інж. Маріяна Козаневича Бохня саліни; о. Мих. Світенький Ладичин 1000; др Партицький Станиславів 2000, кличе: адвокатів д-ра Миколу Желехівського Калуш, д-ра Валерія Банаха Надвірна, д-ра Остапа Наврочького Делятин.

Рідна Школа.

На „Рідну Школу“ прислали в місяці лютім ц. р. переказами в марках п.: Збірка в Борини 1300, коляда чит. „Просвіти“ в Корпаловичах 2000. О. Козловський 250. В. Парина 300, О. Козак 100, чит. „Просвіти“ в Завалові 2500, гром. Іванчин 4250, о. П. Тис 1000, Ф. Ортинський 500, діточий кооператив „Надія“ в Тетевчицях 200, Ю. Вовк 1175, коляда молоді в Тейсарові 2000, о. М. Бобиляк 500, М. Гречин 100, о. С. Крижановський 100, чит. „Просвіти“ в Яксманичах 4000, коляда гром. Дідушиці малі 3000, І. Лозинський 100, чит. „Просвіти“ в Торках 500, О. Дурделло 1000, чит. „Просвіти“ в Ключеві вел. 17340, о. Г. Паньчишин 1000. К. Боронь 300, о. Й. Логинський 100, чит. „Просвіти“ в Кулайцях 1200 Т. Глинська 1500, І. Чиж 1000, о. С. Левицький 200, д-р І. Боцюрків 2000, др Б. Чайковський 5000, С. Наконечний 500, В. Бережанський 200, коляда хору в Ковалівці 5000, о. О Гнатківський 1000, В. Негрибецький 1000, П. Прихода 3380, коляда Гаїв виж. і нижних 3000, Селянська Кооператива в Кошиківці 2000, о. І. Пікачук 1000, о. Г. Паньчишин 2000, М. Музика 550, збірка в гром. Кудирявці 8600, Д. Максимяк 200, К. Малицький 200, чит. „Просвіти“ в Поториці 5000, Ф. Сметанка 500, о. Я. Ми...цький 1000, А. Гуменів 100, Сятковська 300, О. і І. Ковальські 400, чит. „Просвіти“ в Будин... 650, о. Ю. Татомир 1000, о. В. Глуховецький 1965, діти школи на Халупках 2000.

(Продовження буде.)

На українську університетську молодь зібрав Повітовий Комітет Збірок в Збарижи в громадах:

Збараж мп. 5.300, Терпелівка кг. 210 пшениці, кг. 72 жита; Романове село кг. 19 пшениці, кг. 111 жита і мп. 600; Кошляки кг. 82 пшениці, кг. 163 жита; Пальчинці кг. 202 жита, кг. 35 ячменю, кг. 63 гречки; Білозірка Щаснівка кг. 73 жита, кг. 27 гречки; Чумалі кг. 20 жита; Доброводи кг. 100 жита; Шили кг. 196 пшениці і кг. 204 жита; Чорний ліс кг. 192 жита; Базаринці кг. 85 пшениці, кг. 233 жита, кг. 170 гречки і мп. 100; Кійданці кг. 147 пшениці, кг 195 жита і мп. 950; Красносілці кг. 52 пшениці, кг. 130 жита і кг. 25 гороху: Розношинці кг. 67 пшениці, кг. 128 жита, кг. 34 гороху і кг. 25 гречки; Кошляки кг. 59 жита і кг. 46 гречки; Клебанівка кг. 85 жита, кг. 130 гречки, кг. 493 бараболі; Гущанки кг. 112 пшениці, кг. 103 жита, кг. 132 гречки, кг. 55 гороху і кг. 132 бараболі; Охримівці кг. 57 жита, кг. 51 ячменю, кг. 89 гречки, кг. 42 гороху і кг. 100 бараболі; Зарубинці кг. 29 пшениці, кг. 97 жита і мп. 650; Лубянки нижші кг. 30 пшениці, кг. 143 жита, кг. 17 гречки і кг. 22 гороху; Добромірка кг. 240 жита і кг. 259 гречки; Нове село кг. 90 пшениці, кг. 238 жита і кг. 25 гречки; Ловівка кг. 67 пшениці, кг. 70 жита і кг. 80 гречки; Шили кг. 72 жита; Базаринці кг. 3 пшениці, кг. 40 жита, кг. 2 гороху і кг. 22 гречки.

Разом кг. 1.409 пшениці. кг. 2.911 жита, кг. 86 ячменю, кг. 180 гороху, кг. 1.126 гречки, кг. 725 бараболі і мп. 7.600.

З того жертвовано О. Горож. Комітетови в Збаражи кг. 400 пшениці, кг. 575 жита, кг. 111 гречки.

З.О.К.З. з Тернополя одержано Мм. 10.000, — на орґанізацію збірки; проче збіже продано за квоту Мп. 402.385, — а по покритю всіх видатків в висоті Мп. 22.630, — передано Мп. 397.355, — до Ц.К.З.

Всім жертводавцям, як рівнож організаторам збірок складає на сім місци подяку

Центральний Комітет збірок.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Красвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

ОПОВІСТКИ.

Народній театр Тов. „Українська Бесіда“ у Львові, під артистичним проводом Олександра Загарова. Саля Тов ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Субота, 6 мая: „НАДІЯ“, соціяльна драма на 4. дії Г. Гаєрманса.

Неділя, 7. мая: попол „ВЕРХОВИНЦІ“, народня драма зі співами і танцями в 6 відслонах И. Корженьовского, вечером „ПРОДАНА НАРЕЧЕНА“, комічна оперета на 4. дії Ф. Сметани.

Білети продає раньше „Народна Торговля, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год. 2 попол. каса театру.

Усіх Товаришок, що здавали матуру 1912 р. в „Українському Ліцеї“ в Перемишлі, прошу подати свої адреси в ділі скликання Зїзду. — Ірена Негребецька, Перемишль, вул. Барська 15. 1248 2—3

„Міщанське Брацтво“ у Львові вул. Руська 3, І. пригадує своїм членам, що в неділю, дня 7. мая ц. р. о год. 11 перед полуднем в великій салі „Народного Дому“ у Львові при вул. Рутовского, відбудеся Спільне Свячене для Членів і прошених гостей. Хто не одержав ще запрошення зволить зголоситися по таке в годинах урядових що дня від год. 9. рано до 8. вечером з виїмком полудня. — ВИДІЛ. 1291 1—2

Дирекція ґімназії з українською викл. мовою в Станиславові оповіщує: 1) Письменний іспит зрілости відбудеться в днях 9—11 мая. устний розпічнеться дня 22. мая ц. р. 2) Приватні іспити учеників VIII. кляси, що зголосилися до іспиту зрілости в літнім речинці, відбудуться дня 12. мая, іспити прочих приватистів, вписаних правильно до тут. ґімназії, відбудуться дня 14. червня 1922. 3) Вступні іспити до Пригот. і І. кляси відбудуться дня 21. червня, до прочих кляс в днях 22. і 23. червня 1922. 4) Зголошення до вступних іспитів до кл. II—VIII треба надсилати до Дирекції до дня 15. червня, зголошення до вступних іспитів до кляс приготов. і І. принимаєся в днях 19. і 20. червня 1922. Кождий новозголошуючийся ученик мусить предложити метрику, без якої не буде принятий і евентуальні шкільні свідоцтва. 5) Вписи до всіх кляс відбуватимуться лише перед головними феріями, а то для дотеперішних учеників тут. ґімназії дня 20 червня, для всіх нововступаючих 21—24. червня 1922. По головних феріях не буде також нормальних іспитів, ні приватних, ні вступних. 6) На основі рескр. Кураторії Льв. Шк. О. з д. 3. марта 1922. ч. 2866/II (Урядовий дневник з 5/4 1922. ч. 4, ст. 92) польська мова буде в тут. ґімназії предметом вступного іспиту до кл. І. вже в найблизшім червневім речинці; приписані вимоги ті самі, що й при іспиті з української мови. — Д-р Н. САБАТ. 1292 1—1

Подяка. Українські інваліди складають отсим щиру подяку за жертви і труди коло уладження свята „Свячене“, яке відбулося дня 23/IV. 1922 в українськім Домі інвалідів Вп. Паням: М. Білецькій, Гординській, Л. Лукасевецькій, Чумовій, Іжицькій, Мудраковій. Біляковій, Лотоць-

Маєш одяг? -- Ні!

То спілка „ПОЛОТНО“ при вул. Зіморовича ч. 20 має на складі й продає мужеські, першої якости, солідно викінчені по цінах: 20.125, 22.425, 32.206 і 34.500; хлопячі по 15.525; діточі по 4.945, 8.395, 8.510 і 10.925 і ґаґляни по 25.015 Марок польськ.

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від середи 3. мая 1922. лише до суботи 6. мая найбільше трогаючу нервами і побуджуючу уяву велику 6 актову драму п. з.

Утеча і погоня

Серія IV. феноменальної американської драми п. з.

„Індійський кинжал“.

кій, Козаковій, Левицькій, Ст. Кульчицькій, М. Рибачковій, Раковській. XXI 1-1

Кружок У. П. Т. ім. М. Шашкевича у Львові повідомляє, що дня 5. мая с. р. о годині 7. вечером в комнатах Головної Управи У. П. Т. Ринок 10. I. поверх (ґалерія) відбудеться засідання старшини Кружка, на котре проситься всіх членів Кружка. Проситься також о поєднування нових членів з Середмістя. Річна оплата 200 Мп. Справи дуже важні! Кождому членови можна забирати голос в дискусії і ставити свої внески. — Д-р І. Голубовський голова, М. Бадлюк секретар. 1290 1—1

Абітурієнти академічної ґімназії з 1902 р зовуть негайно подати свої адреси на руки проф. Северина Лещія (Львів, акад. ґімназ. вул. Сапіги), з уваги на товариський зїзд, плянований на 15. VI. 1922 р. — С. Лещій, М. Тершаковець. 1289 1—3

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знав би де подіваєсь **Василь Дудок**, з Вільки змиївської повіт Яворів, котрий в 1914 р. виїхав з підводою австр. армії на російський фронт, зволить дати за винагородою вістку на адресу: Анна Дудок, Вілька змиївська п. п. Великі Очи. Закордонні часописи проситься о передрук. 1288 1—1

Хто з бувших старшин, підстаршин або стрільців У. Г. А. знав би, що сталось з **Іваном Михайлюком**, з Воїнилова пов. Калуш, який в 1919 р. перейшов з У. Г. А. Збруч і досі не вернув, зволить ласкаво повідомити його жінку Зофію Михайлюк в Воїнилові вул. Долпотівська. — Іван Михайлюк служив при охоронній сторожі магазині. 1283 1—1

Дрібні оголошення.

ТУРБІНА „Кнорра“ горизонтальна 25 HP комплетна, сказійно на продаж. Відомість з чемности Ринок ч. 10. Союз кредитовий. 1287 1-3

УЧИТЕЛЬКА пошукує заняття на селі на час вакацій, займеться дітьми і поможе в господарці. Зголошення до Адміністрації під Учителька. 1282 1-1

ІНСТРУКТОРА потребую сейчас до 2 ох хлопців з 8. і 5. кл. ґімн. Услівя: харч. помешкання і платня після умови. Михайло Прокіпчик у Вільхівці, п. п. Черпелиця. 1286 1-1

ТОКАРНІ, Стругачки, Вертачки, Гиблярки, Тасьмові пили, Циркулярки, Кружляки, Вінди, Трансмісії, Паси поручає „Пільот“, Львів Баторого 4. 1277б) 1—30

ПОТРІБНА учителька до хлопчика з II. кл. і дівчинки III. кл., що занялася би хатою. Подрібні услівя слати: Гр.-кат. Уряд парохіяльний Холоїв. 1284 1—2

СОЮЗ Ураїнських Інвалідів, кооператива з обм. пор. у Львові пошукує майстра ортопедиста до робітні протез, майстра шевського і прикравача, кравця-майстра, шапкара. Зголошення з документами в українськім домі інвалідів, Львів, вул. св. Софії 25, або вул. Руська ч. 3, II. між 10—2 г. XXI 2—3

ЗНАНУ ОСОБУ, яка взяла жіночий парасоль з червоною головкою по веч. представленню в неділю 30. квітня, проситься віддати зарядови театру, або в Адміністрації „Гром. Вістника“. 1267 2—2

КАРТОФЛІ кількадесять кірців невибираної і вибираної дешево на продаж при вул. Ходоровського ч. 3, коло цитаделі. 1275 2—2

МОЛОДА, солідна і вправна кравчиня, шиє костюми, плащі, сукні і білля, пошукує на літо приміщення в селі або місточку найрадше в лісистій околиці. —

Зголошення слати до адміністрації „Гром. Вістника“ під „Кравчиня“. 1269 2—2

ПОКІЙ до винаймлення на літо. Потрібне відреставровання. Греко-кат. Уряд парохії Рудно зал. ст. Зимна Вода-Рудно. 1268 2—2

ДО ВИНАЙМУ сад кількаморґовий у Львові. Зголошення до 5. мая 1922 р. приймає канцелярія адвоката д-ра Евгена Гвоздецького у Львові, вул. Красіцьких ч. 6. 1181 а) 5—5

ДО ВИНАЙМУ сад 10 морґовий в Скнилові. Зголошення до 10. мая 1922 р. приймає канцелярія адвоката д-ра Евгена Гвоздецького у Львові, вул. Красіцьких ч. 6 1181 б) 5—5

РЕАЛЬНІСТЬ в Самборі, середмістя, 3 партерові доми, вільне мешкання, около морґовий сад до продажі за доляри. Інформації: в канцелярії адвоката д-ра Ф. Евина Львів, вул. Бляхарська ч 8, від год. 1—3 попол. 1251 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

5.000 Мкп.!

на будову дому „Рідна Школа“ в Станиславові зложили дальше по 5.000 мп. і кличуть:

Скопецівна Ольга кличе: 1) Мотюківну Ольгу в Маряmполі, 2) Ковалівну Ліну в Галичі. Бужиновський Теодозій кличе: 1) Жуковського Петра в Богородчанах, 2) д-ра Івана Сохацького в Богородчанах. Боднар Володимир кличе: 1) Павлишина Дмитра в Козині, 2) Мельниковича Олексу в Крилосі. Д-р Іван Рибин кличе: 1) д-ра Івана Мірчука в Празі, 2) д-ра Якова Бубнюка в Чабарівці. Чайківський Юліян кличе: 1) о. Івана Лятишевського в Ланчині, 2) о. Гуньовського Олександра. Янович Степан кличе: 1) Стахурського Маріяна в Ропчиці, 2) Проскурницького Анатоля в Мельци. О. Юліян Присташ кличе: 1) о. Ореста Солтикевича в Улючи, 2) о. Віктора Кончиву в Луковім. Андрусевич Марія кличе: 1) Нападаєвича дир. шк. в Посічи. Загайкевич Дмитро кличе: 1) Лисого Евгена в Варшаві, 2 Павельчака Нестора в Варшаві. Коваль Іван кличе: 1) о. Романа Осмака в Тудорковичах, 2) Кубринського Володимира в Ґданську. Стеблецький Стахій кличе: 1) Ліщинського Мирона в Зборові, 2) Ястрембського Д. в Заліщиках. Стисловська Теофілія кличе: 1) Кречковського Миколу в Солотвині, 2) Лепкого Левка в Бориславі. Д-р Остап Навроцький кличе: 1) о. Льонґина Порубальського в Делятині, 2) о. Михайла Ганушевського в Дорі. Розділяський Іван кличе: 1) Шуру Івана в Маряmполі, 2) Куша Івана в Побережу. Козловський Антін кличе: 1) Гафтковича Івана в Бучачі, 2) Павлюка Олексу у Львові. Величковський Нестор кличе: 1) Мазурика Петра в Петрилові, 2) о. Вергановського Брониcлава в Вільшаниці. 1207

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала нам дорогого брата бл. п. Володимира Клосевича, довголітного начальника складу „Ризниця“ у Львові і співдиректора Народної Гостинниці. В тім нашім горю почуваємося до обовязку зложити цею дорогою щиру подяку передовсім Вп. п. д-рови К. Студинському за поміч і щиру опіку в часі недуги покійного як також занятєся похоронами, відтак Дирекції Тов. „Ризниця“ в особі Вп. п. Ткача, Дирекції Гостинниці, Вп. п. Жанкевичу вспівпрацівникови Покійного, Хвальному Сеньоріятови і членам Інст. Ставропіґійського, Всечесному Духовенству за відправу і провід в похоронах і Всім Приятелям і Знакомим, що своєю присутностю звеличали цей сумний обряд. Нехай Бог стократно нагородить.

2231 **Родина Покійного.**

:: :: ПОМІРИ СИЛ ВОДНИХ :: ::

для промислових цілий виконує цивільний інжиніp-механік

ПАВЛО ДУРБАК

заприсяжений судом знаток для машин і промислових заводів.

ЛЬВІВ, ВУЛ. ЧАРНЕЦЬКОГО Ч. 26.

1197з Численні признання за виконвні роботи і достарчені машини. 1—2

Ширіть наш часопис!

Машини до шиття марки „Servus“

молотільні, керати по приступних цінах до набуття у фірми **Наґлер і Вайсман** Тернопіль Руська 31.

:: :: САЛЬОН МОД :: ::
О. БЕРЕЖНИЦЬКА

ЛЬВІВ, ВУЛ. ПЕКАРСЬКА 47,

поручає готові капелюхи в найновійших фасонах. Приймає всякого рода перерібки. Замовлення з провінції виконує точно і в якнайкоротшім часі. 1182 4—4

:-: ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ :-:
Д-ра ШИМОНА РАППАПОРТА

ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 17,

без болю пльомбовання і виривання зубів, штучні зуби в кавчуку і золоті по дуже приступній ціні. П. П. Пацієнтів з провінції полагоджується сейчас. 1236 4—10

Перша українська фабрика
цукорків і помадок
:: „ФОРТУНА“ ::

виробляє кільканайцять родів першої якости цукорків. Проситься усіх Українців, усі крамниці, спілки, кооперативи тільки у фабриці „ФОРТУНА“ замовляти. Памятаймо усі, що сила народу лежить у економічній силі. Адреса фабрики:

„ФОРТУНА“

ПЕРЕМИШЛЬ, вул. Ґродська 13.

1257 3—?

КОНЦЕРТ

на дохід українських інвалідів

при ласкавій участи хорів БОЯНА і БАНДУРИСТА та Вп. П. П. Крушельницької, Козак-Парохоняківної, Сохоцької і Москвичева відбудеться

в понеділок 8 мая ц. р.

в салі Українського Театру у Львові о год. 7·30 вечером.

Білети в ціні по 1000, 700 і 500 мп. набувати в пополудневих годинах в книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, а в день концерту при касі.

XXI 1—1

Присилайте передплату!

НЕ ТРЕБА ІХАТИ ДО ЛЬВОВА

на закупна

ПАСІЧНИЧІ ПРИЛАДИ: ситка, підкурувачі, пчолярські ножі, клітки і лапки на матку, бляху відгородову 44x19, штучну вощину, висилаємо оборотною почтою; доставлюємо американські і славянські вулії та медарки. — Замовлення на всілякі товарі, як: текстильні, модні, канцелярийні прилади, кухонну посуду, ремісничі знаряди, залізні товари, коси і серпи і т. д. виконуємо негайно.

А. ОКПИШ і С-на 3—3

торг. пром. Спілка з обм. пор.

Львів, вул Оссолінських ч. 15.

ПОЗІР! Ще короткий час перед виїздом приймає славний в цілій Европі, професор окультистичних наук **Е. Новгородський** відчитує точно минувшість, предсказує будучність пізнає характер і на основі цього дає практичні життєві поради. Тисячі листів з подякою з цілої Европи. **Предсказав всі політичні події XX. століття.** Приймає щоденно при вул. Короля Ліщинського ч. 7 на право в партері. XII 1—1

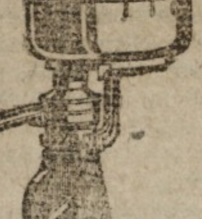
XVIII. Загальні Збори

Повітового Товариства Кредитового

стов. зар. з обм. пор. у ЛЬВОВІ

відбудуться дня 25. мая 1922 р. о г. 12-ій в полудне в льокали Тов-а, Ринок ч. 10 з отсим денним порядком: 1) Отворення Зборів і відчитання протоколу з попередних Зборів. 2) Звіт Управи і Контролі за рік 1921 та уділення абсолюторії. 3) Розділ зиску. 4) Вибір членів Ради на місце вильосованих та вибір Комісії ревізійної і 5) Внески і запити. — НАДЗІРНА РАДА. 1262 2—3

ВИРІВКИ



оригінальні шведські VIKING і Diabolo поручає

АНТІН ГАЛЬСКІ Львів, вул. Собєского 3.

1117 7—7

Готові продає:

Машини до виробу цементових дахівок, плуги з деревляним гряділем, децимальні ваги 150 кґ.

На замовлення виконує:

Хрести на церковні вежі, громозводи, залізні вікна, огородження, сходи і всілякі слюсарські роботи.

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ Львів, вул. Варстатова 10. (межи вул. Кордецкого і Рицерською)

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма.

З друкарні Спілки „Діло“.